

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.177 van 30 mei 2002
in de zaak A. 114.503/VII-25.326.**

In zake : de n.v. FILTEINT
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. HAYEN,
kantoor houdende te GENK,
Molenstraat 24

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. VANDEPUT,
kantoor houdende te HASSELT,
Leopoldplein 8.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. FILTEINT op 24 december 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van “het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw van 26 oktober 2001 houdende enerzijds uitspraak over een aanvraag ingediend door de N.V. FILTEINT Landbouwersstraat 82 B, 9100 Sint-Niklaas, exploitant van een inrichting te 9100 Sint-Niklaas, Landbouwersstraat 82 B, strekkende tot het bekomen van een toelating tot wijziging (aanvulling) van de bijzondere lozingsvoorwaarden, die zijn opgelegd in het besluit nr. 46021/138/A/1/KVDS van 10 november 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen, gewijzigd bij ministerieel besluit nr. AMV/13346/600 van 2 mei 1995 en bij ministerieel besluit nr. AMV/13346/1000 van 23 december 1998 en anderzijds ambtshalve wijziging van voornoemde bijzondere lozingsvoorwaarden”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 april 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. HANSSEN die, loco Advocaat G. HAYEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. NICOLAI die, loco Advocaat M. VANDEPUT verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

De verzoekende partij exploiteert een textielbedrijf aan de Landbouwersstraat in Sint-Niklaas. Op 10 november 1994 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een milieuvergunning voor de verdere exploitatie tot 19 april 2005. Op 2 mei 1995 verleent de bevoegde minister een milieuvergunning voor de uitbreiding van de inrichting, onder meer met een waterzuiveringsinstallatie, en waarbij de termijn van de vergunning van 10 november 1994 wordt verlengd tot 15 november 2014.

De inrichting loost bedrijfsafvalwater in de openbare riolering, aangesloten op een rioolwaterzuiveringsinstallatie. Achter het bedrijf ligt de zogenaamde waterloop 27, die naar dezelfde rioolwaterzuiveringsinstallatie stroomt. Er is gepland die waterloop af te koppelen van de rioolwaterzuiveringsinstallatie, waarna hij rechtstreeks in de Molenbeek zou stromen. In diezelfde Molenbeek komt ook het gezuiverde water uit de rioolwaterzuiveringsinstallatie terecht.

Op 26 juni 2001 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot wijziging van de lozingsvoorwaarden; ze wil een emissiegrenswaarde voor PAK's van 5000 ng/liter. De geldende norm is 100 ng per liter.

Volgende adviezen worden verleend :

- de afdeling milieuvergunningen adviseert een norm van 1.000 ng/liter op te leggen, voor een termijn van twee jaar, tijdens dewelke moet worden onderzocht waar de PAK's vandaan komen en hoe de geloosde concentratie kan worden verminderd;
- AQUAFIN stelt voor dat het bedrijf zou afkoppelen van de riolering omdat het afvalwater niet verder biologisch behandeld kan worden;
- de Vlaamse Milieumaatschappij adviseert, zoals de afdeling milieuvergunningen, een norm van 1.000 ng/liter op te leggen, voor een termijn van twee jaar, tijdens dewelke moet worden onderzocht waar de PAK's vandaan komen en hoe de geloosde concentratie kan worden verminderd; daarenboven moet het bedrijf voorbereidingen treffen om van lozing op riolering over te schakelen naar lozing op oppervlaktewater, in waterloop 27, en worden lozingsnormen voorgesteld die zullen gelden zodra waterloop 27 zal zijn losgekoppeld van de rioolwaterzuiveringsinstallatie;
- de gewestelijke milieuvergunningscommissie adviseert een norm voor PAK's op te leggen van 1.000 ng/liter voor een periode tot 1 november 2003, een studie op te leggen over de oorsprong en de concentratie van de PAK's, en over de vermindering ervan, alsook tegen 1 november 2002 en tegen 1 januari 2005 nieuwe lozingsnormen op te leggen 'met het oog op een overschakeling van lozing in riool naar lozing in oppervlaktewater'; wat betreft dit laatste punt houdt de Vlaamse Milieumaatschappij vast aan haar advies dat tegen 1 januari 2005 moet worden geloosd op waterloop 27.

Op 26 oktober 2001 wordt de bestreden beslissing genomen. Voor de periode tot 1 november 2003 wordt een lozingsnorm van 1.000 ng/liter opgelegd voor PAK's; tegen 1 november 2002 moet de door de gewestelijke milieuvergunningscommissie opgelegde studie worden uitgevoerd; er worden lozingsnormen opgelegd met het oog op de omschakeling naar lozing op oppervlaktewater, en deze omschakeling moet gebeuren tegen 1 januari 2005; tegen 30 juni 2003 moet het hemelwater zijn afgekoppeld van de openbare riolering; tegen 30 juni 2002 moet een studie worden gemaakt naar het maximale hergebruik van gezuiverd bedrijfsafvalwater, het maximale hergebruik of infiltratie van hemelwater, en de maximale preventie en beperking van de gevolgen van accidentele lozingen in waterloop 27.

De relevante passages van de motivering luiden als volgt :

“(…)

Overwegende dat in het subadvies van AQUAFIN van 10 augustus 2001 wordt voorgesteld om het bedrijf af te koppelen van de riolering aangezien dit afvalwater niet verder biologisch behandeld kan worden;

Overwegende dat zowel uit de besprekingen over de optimalisatie van de rioolwaterzuiveringsinstallatie Sint-Niklaas als uit het Technisch Plan Renovatie rioolwaterzuiveringsinstallatie Sint-Niklaas als uit het ministerieel besluit van 23 december 1998 blijkt dat het bedrijf zijn gezuiverd bedrijfsafvalwater en het hemelwater dient af te koppelen van de riolering van de Wegvoeringsstraat gezien het bedrijf over een eigen biologische voorzuivering beschikt en enkel de moeilijk afbreekbare COD op de rioolwaterzuiveringsinstallatie loost;

(…)

Overwegende dat de stad Sint-Niklaas bevestigt dat zij de afkoppeling van waterloop 27 zullen realiseren bij de geplande verkaveling, waarbij een gescheiden stelsel zal worden aangelegd; dat de waterloop 27 dan zal aansluiten op de RWA-leiding die nu onder de Plezantstraat, via de Pijkedreef naar de Molenbeek wordt aangelegd;

Overwegende dat gelet op enerzijds de voorwaarde die in het ministerieel besluit van 23 december 1998 is opgelegd, namelijk dat het behandeld bedrijfsafvalwater en het regenwater van zodra de technische mogelijkheid bestaat dient geloosd te worden in oppervlaktewater en anderzijds het vooruitzicht dat in 2005 deze technische mogelijkheid zal bestaan, het bijgevolg mogelijk is om nu reeds voorwaarden op te leggen, die gelden vanaf 1 januari 2005 voor de lozing van het bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater; dat hierdoor de exploitant de nodige tijd krijgt (3 jaar) om de nodige maatregelen te nemen om te voldoen aan de voorwaarden voor lozing in oppervlaktewater, die nu reeds kenbaar zijn gemaakt; dat de effectieve afkoppeling van het bedrijfsafvalwater tegen 1 januari 2005 een feit dient te zijn;

Overwegende dat bijkomend onderzoek naar het maximaal hergebruik van gezuiverd afvalwater en hemelwater vereist is tegen medio 2002; dat dit immers kan vermijden dat waterloop 27 hydraulisch zou overbelast worden (deze waterloop bevindt zich in stedelijk gebied, met risico bijgevolg op overstromingen); dat het hemelwater tegen medio 2003 moet zijn afgekoppeld van de openbare riolering, vermits er tegen dan een bufferbekken zou zijn geplaatst stroomafwaarts FILTEINT (op waterloop 27);

Overwegende dat ten dien einde het bedrijf tegen medio 2002 een studie dient te laten uitvoeren naar de optimale afvoer van het hemelwater, en dit met het oog op een maximale bescherming van de omgeving tegen overstromingen; (...);

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij doet gelden wat volgt :

“(…)

Het is de bedoeling van de huisvestingsmaatschappij ‘Land en Waas’ om naast het bedrijf, naast waterloop 27 een volledig woonproject te integreren. Het ministerieel besluit tot goedkeuring van het onteigeningsplan en de machtiging om tot onteigening over te gaan moet nog genomen worden. Mocht dit project goedgekeurd worden dan zou dit impliceren dat verzoekster zal lozen in een beek (oppervlaktewater) dat door dit woonproject zou stromen (stuk 10).

Gezien het vergunde lozingsdebiet van 70 m³/uur of 1.200 m³/dag of 265.000 m³/jaar, zal voor de lozing van al het bedrijfsafvalwater evenals het hemelwater een zeer aanzienlijk debiet geloosd worden in dit oppervlaktewater. Bijgevolg zal de beek ook voldoende breed moeten gemaakt worden, met als gevolg dat deze verruimde beek door een woongebied met woonprojecten stroomt.

Nu aan verzoekster via het bestreden besluit ten onrechte ambtshalve voorwaarden zijn opgelegd, is de kans dat het bedrijf conform deze ambtshalve opgelegde voorwaarden van afkoppeling van waterloop 27 vanaf 1 januari 2005 niet verder zal kunnen uitgebaat worden vermits de overschakeling van lozing in riool naar lozing in oppervlaktewater afhankelijk is van werken die afhankelijk zijn de handelingen van derden, in casu de intercommunale ‘Land en Waas’ die op haar beurt wacht op een ministeriële beslissing die haar machtigt de nodige onteigeningen te realiseren.

Verzoekster is in haar mogelijkheden om te kunnen voldoen aan de ambtshalve opgelegde voorwaarde beperkt omwille van de handelingen van derden. Nochtans laat de Minister in haar besluit geen enkele ruimte om op een adekwate manier rekening te houden met gewijzigde omstandigheden door te stellen als absoluut bindende voorwaarde dat ‘de effectieve afkoppeling van het bedrijfsafvalwater tegen 1 januari 2005 een feit dient te zijn’ (p. 5 van het M.B. van 26 oktober 2001).

Indien er toch een onverwacht probleem zou rijzen in de realisatie van de afkoppeling van waterloop 27 (uitblijven van de beslissing tot onteigeningsmachtiging; schorsings- en annulatieberoepen tegen het machtigingsbesluit; vertraging in de uitvoering van de werken door onvoorziene omstandigheden enz.) of indien er zich een nieuwe, niet voorziene situatie zou voordoen, voorziet de beslissing van 26 oktober 2001 niet dat de voorwaarde van afkoppeling onmiddellijk zal worden aangepast aan deze nieuwe ontwikkeling. Bij inbreuk op de artikelen 22 en 39 § 1, 2° van het (Milieuvergunningsdecreet) en op artikel 43, § 1 van (VLAREM I) kan de exploitant van een inrichting die de in de milieuvergunning opgelegde bijzondere voorwaarden niet naleeft worden gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een geldboete van 100 frank tot 100.000 frank of met een van deze straffen alleen. De niet tijdige inlossing van de engagementen die in het besluit werden gesteld als zijnde bevestigd door de stad Sint-Niklaas, heeft dus voor de exploitant zware gevolgen dewelke niet alleen de financiële draagkracht van de onderneming kan aantasten maar eveneens strafrechtelijk worden gesanctioneerd.

Ten overvloede weze nogmaals de bewoordingen in het ministerieel besluit van 26 oktober 2001 (p. 5) herhaald :

‘Overwegende dat de stad Sint-Niklaas bevestigt dat zij de afkoppeling zal realiseren bij de geplande verkaveling ...’.

Eerstens blijkt niet dat het Vlaamse Gewest met enig geschreven document deze bevestiging van de stad Sint-Niklaas kan aantonen. Verder kan niet

voorbijgegaan worden aan het feit dat het hier gaat om een afkoppeling dat afhankelijk is van een geplande verkaveling.

De in het ministerieel besluit van 26 oktober 2001 opgelegde bijzondere voorwaarde van afkoppeling hangt af van een onzeker gegeven. Uit niets blijkt dat deze geplande verkaveling ook zal worden goedgekeurd. Zonder deze goedkeuring zal (...) de aanleg van een gescheiden stelsel in deze verkaveling ook niet gerealiseerd kunnen worden.

De gevolgen voor verzoekster van het ministerieel besluit van 26 oktober 2001 op administratief en strafrechtelijk vlak (o.a. sluiting van de inrichting, het uitblijven van de goedkeuring van de verkaveling en onteigening), vormen een voldoende ernstige reden om de schorsing van het besluit te bevelen”;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij doet gelden dat de verzoekende partij zich enkel beroept op vage en algemene beweringen en veronderstellingen die geenszins gestaafd zijn door concrete gegevens, en dat het aangevoerd nadeel louter berust op hypothesen waarvan geenszins is aangetoond dat ze vervuld zullen worden; dat zij er op wijst dat t.o.v. het bedrijf van de verzoekende partij er tot op heden noch administratieve, noch strafrechtelijke maatregelen op basis van de bestreden beslissing werden genomen en dat ook geen nauwkeurige en omstandige gegevens werden bijgebracht die zo exact mogelijk aantonen welke de aard en de omvang is van het nadeel dat de verzoekende partij lijdt of dreigt te lijden door de bestreden beslissing; dat zij daaruit concludeert dat het aangevoerde nadeel te hypothetisch is en door geen concrete gegevens wordt gestaafd en aannemelijk gemaakt; dat zij ook van oordeel is dat het aangevoerd nadeel geen rechtstreeks causaal verband heeft met de bestreden beslissing, daar de verzoekende partij telkens verwijst naar andere beslissingen, het uitblijven van beslissingen of nog te nemen beslissingen terwijl het bestreden besluit geenszins inhoudt dat de verzoekende partij haar activiteiten niet kan verder zetten, integendeel; dat, tenslotte, zij nog doet gelden dat het ingeroepen nadeel ook “niet dadelijk” is en dat, meer, er zelfs “geen dreiging van een nadeel (is)”, minstens dergelijke dreiging niet wordt aangetoond;

2.3. Overwegende dat wordt vastgesteld dat het door de verzoekende partij aangevoerd nadeel zich pas zou kunnen voordoen in geval de geplande afkoppeling van waterloop 27 tegen 1 januari 2005 niet zou zijn gerealiseerd; dat de vaststelling dat deze veronderstelling puur hypothetisch is blijkt uit de bewoordingen zelf van de verzoekende partij waar zij stelt : “Indien er toch een onverwacht probleem zou rijzen in de realisatie van de afkoppeling van waterloop 27 (...) of indien er zich een nieuwe, niet voorziene situatie zou voordoen, voorziet de beslissing van 26 oktober 2001 niet dat de voorwaarde van afkoppeling onmiddellijk zal worden aangepast aan deze nieuwe ontwikkeling”; dat, voorts, de verzoekende partij niet aanvoert dat in geval de afkoppeling van waterloop 27 niet tijdig zou

gebeuren, er, wat haar betreft, een technisch probleem zou rijzen; dat dit overigens ook niet valt in te zien, vermits zowel waterloop 27 als de riolering thans ook naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie voeren, die zelf loost in de Molenbeek en de geplande afkoppeling erin bestaat dat waterloop 27 om de rioolwaterzuiveringsinstallatie heen wordt geleid maar nog steeds in de Molenbeek zal uitmonden; dat de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel alsdan ziet in de mogelijkheid dat de bestuurlijke overheid haar inrichting zal stilleggen wegens overtreding van de vergunningsvoorwaarden en dat ze om dezelfde reden strafrechtelijk zal worden vervolgd; dat evenwel in alle redelijkheid niet kan worden aangenomen dat de bestuurlijke overheid het bevel zou geven de exploitatie van de inrichting van de verzoekende partij stop te zetten, indien deze laatste al het nodige zou hebben gedaan en indien het feit dat de afvalwaterstroom toch in de rioolwaterzuiveringsinstallatie zou blijven stromen in plaats van er omheen, enkel te wijten zou zijn aan het niet tijdig klaarkomen door de gemeente met de afkoppeling van waterloop 27; dat alsdan het zou gaan om overmacht in hoofde van de verzoekende partij; dat het eveneens hoogst onwaarschijnlijk lijkt dat in die omstandigheden de verzoekende partij strafrechtelijk zou worden vervolgd en zou worden veroordeeld; dat het nadeel dat de verzoekende partij aanvoert dermate hypothetisch en onwaarschijnlijk voorkomt, dat het niet de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan verantwoorden; dat de Raad van State geen rekening kan houden met nieuwe elementen ter terechtzitting door de raadsman van de verzoekende partij naar voren gebracht en waarvan geen spoor in de uiteenzetting in het verzoekschrift terug te vinden is;

2.4. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen, zonder dat de door de verwerende partij aangevoerde exceptie van onontvankelijkheid moet worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig mei tweeduizend en twee, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.